

SA SELLA

Revista informativa de Sencelles

SEGONA ÈPOCA N^o
GENER-FEBRER 1992
**** 125 p. ****

25

Festes de Santa Agueda

27 de Febrer

**Depuradora si,
depuradora no**

i mes coses

SUMARI

Editorial.....	3
Cases i terres.....	4
De jove a jove.....	6
Santa Agueda.....	8
Xerrades de carrer.....	9
Actualitat municipal.....	10
Tercera Edat.....	12
Temps enrera.....	13
Ses Escoles.....	14
Un nou Centre de Rehabilitació....	15
Cartes.....	16
Sa Sella respon.....	17
L'Estatut.....	18
Cartes.....	19
Entrevista.....	20
Vandalisme a Cas Canar.....	21
27 de Febrer.....	22
Els nostres talaiots.....	23
Esports.....	24
Imatges d'ahir.....	25
Opinió.....	26

NOTA DE REDACCIÓ:

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels propis autors.

La data màxima per entregar cartes al director o articles pel pròxim número de Sa Sella és dia 31 de Març.

Les cartes al director han d'esser identificables o signades.

PUBLICITAT:

El preu únic de publicitat, en un tamany targeta, és de 1000 Rs.

HAN PARTICIPAT EN LA CONFECCIÓ D'AQUESTA REVISTA:

Antoni Vallès
Manuel Varquiel
Pere Llabrés
Maria Florit
Joan Florit
Guillem Mut
Tomeu Morro
Ajuntament de Sencelles
Maria Vich
Professors del C.P. Ca'n Bril
Alumnes del C.P. Ca'n Bril
Jordi Zuàzaga
Joan Morro
Guillem Ferrer
Maria Zuàzaga
Francisco Ramon
Pere A. Llabrés
Pep Aloy
Joana Ferragut
Francisca Cirer
Magdalena Oliver
Pep Vallès
Francisca Llabrés
Joan Florit i Salas

FOTOGRAFIA:

Pep Pons "Rei"
Julià Ferragut
Toni Zuàzaga

PORTADA:

Joan Cirer

IMPRIMEIX:

Edicions Llevant, Manacor

Dipòsit Legal: PM 400-89

TELEFONS D'INTERÉS

Ajuntament.....59 10 16
Apotecaria.....59 15 42
Ambulatori.....59 15 96
Ambulancies.(Inca).50 45 15
Avaries-Gesa.....59 07 00
Bombers.....085
Ca Ses Monjes.....59 15 67
Guàrdia Civil.....59 10 17
Escoles.....59 16 53
Biniali
(Ca Ses Monjes
Sta. Eugènia.62 04 23

EDITORIAL

Hem arribat al número 25. Després de molts d'anys, de passar molta gent per Sa Sella, de rebre moltes col·laboracions, i també algunes crítiques, s'ha conseguit mantenir l'única activitat plenament cultural del municipi fins aquí.

Ens feia il·lusió celebrar-ho un poc, fer una petita festa on hi hagués una petita exposició de fotografies i revistes i organitzar alguna activitat cultural, etc., però no ha pogut esser. Hem tengut el truíet de canviar de dependència, de cercar nova gent, i altres.

Voldríem que en sortissen moltes més, però tots els que hem passat per aquí sabem la tasca que això suposa, i no sempre cau bé a tothom.

Animam al jovent a que col·labori, i als altres els recordam que poden venir en voler. Seguim funcionant com una activitat pública, oberta a tothom i per a tothom i, amb un poc de sort i si Déu vol, qualche dia se n'hauran fet 25 més.

CASES I TERRES

De camí cap a Inca, fust abans d'acabar el nostre terme, a la dreta, hi ha Ca n'Amer. Aquesta possessió, tan vista amb les seves esponeroses palmeres i la seva cuidada, però a la vegada tan desconeguda, és la protagonista de la secció Cases i Terres d'aquest número 25.

La curiositat que pugui despertar Ca n'Amer, està més abocada cap a l'activitat agrícola que s'hi du a terme que no per la història i l'arquitectura de les seves cases.

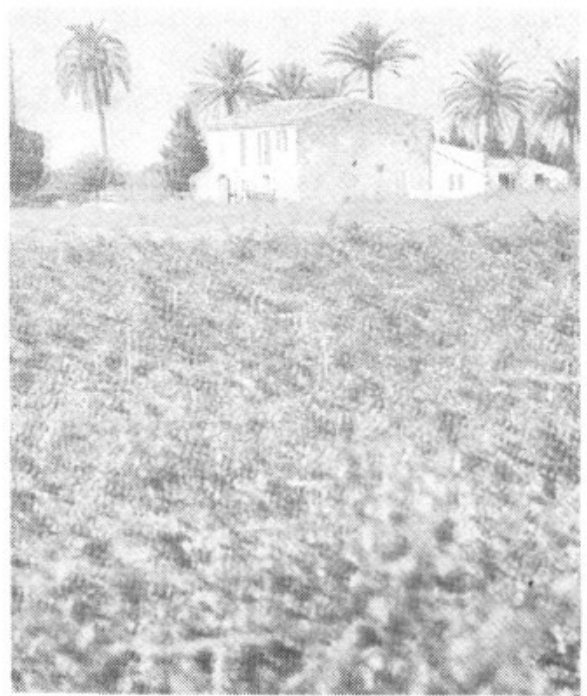
El fet de que uns estrangers començassin a sembrar vinya fa uns 6 anys aquí mateix, mentre a moltes finques de pagesos sencellers eren arreballats els ceps, és segurament curiós. Aquest article posa en evidència que amb mentalitat moderna i oberta, unes bones inversions, afany i la tradició mallorquina, la vinya encara pot ésser rendible.

Les cases, de reduït tamany, són molt senzilles, tenen dues plantes, que foren reformades i adaptades l'any 1989. Pel fet de que no s'hi residesqui habitualment, encara no han estat equipades i presenta un aspecte fred i desolat. Està previst que pròximament una parella d'amos hi vagin a viure fent les funcions de posaders.

El portal principal, que és de pedra viva, s'alça davant una ampla carrera empedrada amb macs de torrent redons, i envoltada de vells cipressos i palmeres, un aljub cobert, dues piques amb canaletes per abeurar el bestiar i una cisterna amb capell. Dos carros amb eines donen la nota curiosa a l'explanada de les cases.

La possessió fou comprada fa sis anys pel fundador de les bodega anomenada "Florianópolis", Stellan Lundqvist, de nacionalitat sueca, per, ajudat p'en Francesc

Fibla i N'Antonio Cenamor, dedicar-la al conreu de la vinya, en base en diferents tipus de ceps. Es varen decidir per aquesta finca de Sencelles, perquè està situada a la part alta de Mallorca, allà on el clima garanteix favorable condicions pel conreu: molt de sol, un microclima adequat, una terra ben dotada de riquesa mineral, i la llarga tradició vinícola artesanal mallorquina.

Florianópolis és una empresa que compta amb explotacions a Son Bosch d'Andratx, on estan radicades les bodegues, depòsits i els laboratoris, Son Rossinyol de Sineu i Ca n'Amer a Sencelles, que és la finca més gran de totes. Aquesta empresa comercialitza els seus vins amb la marca Santa Catarina.

Des del primer any, s'han anant sembrant, progressivament per parcelles, distints varietats de ceps nobles francesos, que indiscutiblement són avui per avui la clau per aconseguir una de les millors qualitats en el vi negre: cabernet-sauvignon, chardonnay, Merlot i Pinot Noir.

Segons Francesc Fibla, l'enòleg de Santa Catarina, en aquesta vinya, s'apliquen les més modernes tècniques de cultiu, amb espais marcs de plantació de 3 per 2 metres. El sistema emprat és en espatlera, el que fa possible la poda doble i prepara els ceps per a la vermada mecanitzada, el que a més de millorar la qualitat dels ceps, anula quasi per complet la possibilitat de malalties.

Santa Catarina té demanada la sol·licitud de poder emprar l'etiqueta de la Denominació d'Origen Binissalem, pel vi produït a la finca. El fet de que els ceps siguin de procedència francesa ha endarrerit el procés. Però a les noves parcel·les sembrades s'hi han introduït el tipus de vinya malloquina tradicional, propi de la Denominació d'Origen

Cada parcel·la que s'anava sembrant era dotada de Kms. i Kms. de fil de ferro i de canonades del sistema de regar per gota a gota, aprofitant el pou de la possessió. Cada tros de terra té el seu cartelló que indica la varietat de vinya allà sembrada, l'any, l'extensió i demés dades.

Els peus són regats pel gota a gota els primers anys, per a través de l'aigua introduir a la terra els adobs. Les canonades poden ésser retirades quan els ceps tenen uns quants d'anys.

La terra de la possessió, con tota la d'aquella contrada, té una gran quantitat de macs de torrent, procedents del torrent de s'Estorell, que fan que la terra conservi molt bé l'humitat, beneficiosa pels conreus.

Binissalem: Callet, Manto Negro, Tempranillo, Molls, Parellada i Macaben. La zona inclosa a la D.O. són els municipis de Sencelles, Binissalem, Santa Eugènia, Consell i Santa Maria. El vi produït a Can Amer i embotellat a la central de Son Bosch d'Andratx es ven principalment a Suècia i Alemanya.

Agraïm les explicacions del majoral de Can Amer, Angel Fernández.

Maria Florit
Joan Florit

De jove a jove

Una vegada més, l'apartat "de jove a jove" és el que ens ocupa. Aquesta vegada en seran protagonistes dues allotes que es dediquen al difícil món de l'ensenyança. A més, són dues persones que el passat més de Novembre van esser notícia dins el panorama educatiu de les Illes Balears, ja que foren guardonades amb el premi Francesc de Borja Moll que, com cada any, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear dóna al mestres d'escola que més s'han destacat amb treballs fets sobre el món educatiu.

Elles són: na Francisca Llabrés i na Jerònia Campaner.

Què fan dues allotes com vosaltres dins l'àrdua tasca de l'ensenyament?

- Jo, personalment, vaig decidir fer-me mestre d'escola perquè quan vaig acabar COU no sabia ben bé on ficar-me, i ja que estava super-desinformada, no sabia les possibilitats que hi havia per poder triar. Vaig triar el que més coneixia, que va esser mestre d'escola. I, per això, em vaig aficar, i una vegada ja hi ets dedins, per tornar començar de zero una altra cosa, que per ventura t'agradaria més, ja és molt difícil.

- Jo, en canvi, no. Jo ja ho tenia clar.

Què és més bo de fer: estudiar o fer estudiar?

- Per jo, és més fàcil estudiar que no fer estudiar.

- Per jo, fer estudiar, però també depèn dels allots amb qui et trobis.

Com veis el sistema educatiu d'avui en dia?

- Respecte a l'anterior, hi ha aventatges, però també hi ha altres coses que podrien millorar més.

No trobau que haurien de menester un poc més de garrot els allots?

- Garrot?

- No. Mira, jo pens una cosa. Jo pens que entre amollar les riendas i que facin el que vulguin i dur-los tan oprimits com estaven abans, hi ha un terme mig. Només és que els allots d'ara, pens jo que agafen massa confiança, i, a vegades,...

...I és per això que hi ha el fracàs escolar?

- No. Això és perquè no estudien. No estan motivats.

- Jo crec de ve d'aquí, que els allots no estan motivats.

I no s'hauria de cercar una manera de motivar-los per estudiar?

- Sí, clar que sí.

- Però clar, no tothom en sap.

Idò, aquest sistema educatiu no és bo?

- No.

- No crec que només depengui del sistema. Crec que també influeix l'allot, els professors, l'ambient familiar,...

I què pensau de la LOGSDE?

- Eh! Escolta! Personalment, no me n'enter de res, perquè han fet jornades damunt la Logsde i no he anat a cap.

- Jo vaig anar a unes jornades a Inca, que eren de tipus conferència, però més que informar-nos del que era la Logsde, era per motivar als professors, que no tenguessin por a la reforma educativa.

No trobau que els allots, a vegades, són agafat com a conill d'Indies?

- Sí. És veritat això, perquè quan jo estudiava grec, a tercer de BUP, varen introduir un sistema

experimental i el professor ja ho va deixar clar. Que si anava bé, sortiríem sabent grec, i, si no, hauria servit per d'aquí dos o tres anys posar una altra cosa en marxa. Però no sempre s'han fet experiments d'aquests.

- Però, t'has d'arriscar. Si no, quedes estancat.

És veritat el que diuen que passes més fam que un mestre d'escola?

- Jo pens que, per ventura, els mestres d'abans cobraven molt poc.

- Bé. Però ara, nosaltres no podem dir si és suficient o no. A mi, per ara, em basta i em sobra, però hi ha mestres que han de mantenir una família, pagar renda, llum,...

Trobau que els mestres ho són per vocació?

- Jo crec que hi ha vocació i el sentit econòmic no el miren gaire.

Es pot arribar a odiar a un mestre? Vos heu sentit mai odiades?

- Que els alumnes odiïn un mestre? Sí.

- Tant com odiar, no.

Vos han tret cap malnom?

- Pentura sí, però no ho sabem.

Si ara estàssiu per començar una altra vegada la carrera: magisteri o una altra?

- Jo, magisteri, però per continuar amb psicologia.

- Jo no ho sé. No me'n penet d'haver estudiat magisteri, però m'hagués agradat estudiar una altra carrera amb més sortides.

Com veus l'ambient cultural de Sencelles?

- Jo pens que no n'hi ha. Hi pot haver quatre persones que s'interessin per les coses, i siguin persones compromeses i que cada dia vulguin aprendre més, però, en general, res.

Això es pot comprovar amb l'escola d'adults? Trobes que hi ha interès?

Amb l'educació d'adults, la possibilitat que tenen per aprendre, tenen uns cursets gratuïts, i la gent, en lloc d'aficar-s'hi i dir "jo faré això, que mai ho he fet i no en tenc ni idea..", però és que no ve ningú.

Trobau que la cultura va dirigida allà mateix?

- Sí. Està un poquet estancada.

Ara, ficant-nos dins el tema principal, com vos enteràreu del concurs?

- Ens enteràrem gràcies a una mestra de Montuïri, que ja havia guanyat una vegada el premi.

Per què us presentàreu?

- Per provar sort, perquè el termini ja havia acabat i per veure si el que havíem fet estava dins la línia que ens pensàvem.

En què consisteix el vostre treball?

- Era una aplicació didàctica de la Rondalla a l'escola i el tema era "el llenguatge com a joc i estudis d'una Rondalla". Ens centràrem en la Rondalla "N'Estel d'or i els ciurons que tornaren minyons". Començàrem amb l'estudi teòric de les rondalles i, després de l'estudi, plantejàrem una sèrie d'activitats per aplicar amb aquestes rondalles.

Creis que és pot dur a la pràctica?

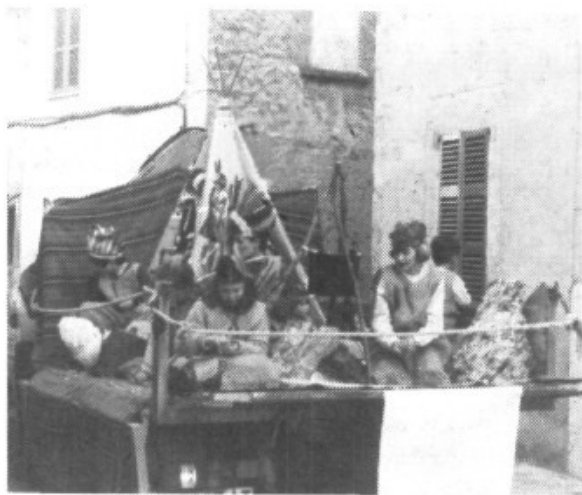
Sí, però encara no li hem posat.

Sou partidàries que les rondalles es passin al català modern?

- No, jo pens que no, perquè perd tota la seva expressivitat i, si la passam al català modern i l'has d'escriure amb l'article literari i amb segons quines expressions, perd tot l'encant que té.

SANTA AGUEDA

Com ja es tradicional dins aquestes dades, el passat 4 i 5 de febrer es varen celebrar les festes patronals de Santa Agueda. Els actes començaren dia 4 amb un gran fogueró a la plaça on l'Ajuntament ens va obsequiar amb una gran torrada de botifarrons, llonganissa i un bon vi de la vila per tots els sencellers i foravilans que anaven de pas i s'aturaven. La vetlada fou bastant entretinguda ja que animaren la festa el grup de ball de bot "Música Nostra" que amb el repertori de balls i música mallorquina ens varen fer passar una estona agradable. El mateix vespre es varen donar a conèixer "L'Associació de lluita contra el càncer", grup de persones amb ganes de fer feina i amb la illusió d'ajudar amb la lluita contra aquesta malaltia.

El plat fort de les festes era el dia 5, però per desgràcia no fou així ja que el centre d'atenció eren les carrosses, on cada any havia hagut una gran participació per part de la gent. Però enguany no fou així, ja que la participació va ser quasi nulla degut a què quatre carrosses i un parell de comparses no fan festa: com, una flor no fa estiu.

No es tracta de criticar res ni solucionar el que no té remei però tots hauríem de posar una mica més perquè els propers anys siguin una vertadera festa no amb quatre carrosses, sinó moltes més i alegrar un poc la vida del poble.

Aquesta qüestió i d'altres ens fan pensar que les festes del poble són per tothom, siguin pel motiu que siguin i independentment del qui les organitza. No es tracta de fer festes restringides sinó de participar-hi tots i, en el supost de què el poble estigui cansat de festes, no fer-ne i així tots estirem contents (però pot esser un poc avorridet).

Xerrades de carrer

XERRADES DE CARRER

Polèmiques, amb fonament o sense fonament, lo cert és que els rumors sobre el tema de la depuradora han donat molt de si i, de moment, el que està clar és que, oficialment ningú sap res i la gent, pel que pugui passar ja critica molt.

És evident que una depuradora és un tema molt seriós, extremadament seriós per la importància que té. Ningú la vol a prop perquè, és evident, que hi ha perfums, un parell de quilòmetres voltant alegren l'ambient i no és per bé.

Si partim de l'afirmació que és necessari una depuradora, els grans problemes són la financiació, el manteniment i la ubicació. Aquests temes se compliquen quan, com és el cas, l'Ajuntament no té suficient capacitat de financiació. Si un Ajuntament tot sol posa en marxa una depuradora ell mateix s'arregla. Quan es tracta d'un parell d'Ajuntaments, és evident que un d'ells s'ha de carregar la depuradora, en el sentit de què l'ha de tenir dins el seu terme.

Notícies del diari, pancartes que tots hem vist i rumors que tots hem sentit estan dirigits cap a Biniali. Devora aquest nucli de població, per motius, diuen d'idoneïtat d'ubicació (¿?), s'ha de posar la depuradora.

Els taujans tots contents, els binialers tots cremats i els sencellers resant perquè el vent no vengui de Ponent. Estat d'ànim bastant aproximat a la suposada ubicació d'aquesta obra d'enginyeria i d'olor.

És un tema segurament massa delicat com per abordar-lo sense fer un estudi seriós. Sencelles té un terme molt gran com per evitar posar una depuradora devora un nucli habitat.

Si S'Ajuntament no pot finançar ell mateix i s'ha d'arribar a un acord amb altres Ajuntaments s'ha d'analitzar amb quin Ajuntament i cercar una ubicació convenient.

Santa Eugènia, Biniali, Consell, Sineu, Costitx són pobles que ens envolten. Fa falta estudiar molt aquest tema. El que hem d'evitar és menjar-nos la merda (que com vos heu imaginat és del que es tracta) dels altres i damunt pagar per això. Molt de seny i bon nas.

ACTUALITAT MUNICIPAL

NORMATIVA URBANÍSTICA

EN SOL URBÀ.- La normativa vigent és la Delimitació del Sol Urbà de 26-1-82.

EN SOL RÚSTIC.- La normativa vigent és el Pla Provincial d'Ordenació de Balears de 4-4-1973.

A l'anomenada Normativa, entre altres, es detalla:

- La parcel·la mínima a efectes de concessió de Licència és de 15.000 m². (En cas que la parcel·la sigui de menor superfície haurà d'aportar Certificat del registre de Propietat on consti que la parcel·la està segregada amb anterioritat al 27 de Maig de l'any 1958).
- Per a construir un tancament de parcel·la a la delimitació d'un camí veïnal es respectarà com a mínim 2'5 mts. des de l'eix del camí fins a la delimitació. Aquest tancament podrà tenir com a màxim un metre d'altària i es podrà completar amb un tancament metàl·lic o amb bardissa d'un metre d'altària.
- Les noves construccions hauran de deixar un espai de 10 mts. amb la partió del veí i de 13 mts. amb l'eix del camí.
- Materials: S'utilitzaran els més similars a les construccions típiques mallorquines (cobertes inclinades de teules, parets referides amb ciment o recobertes de pedra i colors de la gama dels terres).
- Documents que s'han de presentar:
 - . Per a Obra Menor: 1. Instàncies reintegrades.
 - 2. Empresa constructora:
 - . Alta licència fiscal.
 - . Activitats Econòmiques (I.A.E.)
 - 3. Pressupost de l'obra a realitzar (en cas de reteular coberta, indicar els metres quadrats).
 - . Per a Obra Major: Tot el que correspon per a una obra menor, més Projecte Tècnic realitzat per Tècnic competent.

Qualsevol tipus d'obra o reforma que es vulgui realitzar haurà de tenir la corresponent LICÈNCIA MUNICIPAL.

Una vegada entregats a l'Ajuntament tots els documents pertinents, previ Informe de l'Arquitecte Municipal, l'expedient passa a la Comissió d'Urbanisme.

Aquesta Comissió es reuneix tots els primers i tercers divendres de cada mes.

El dia següent de la Comissió, es col·loca al tauler d'anuncis per a informació del públic.

Als quinze dies d'haver-se aprovat, es pot passar per l'Ajuntament a retirar la Licència, previ pagament del seu import.

La quantitat a pagar és la del 2% de l'import del pressupost de l'obra a realitzar més la Taxa de Licència Urbanística.

Es concedeix la licència per un període de sis mesos. En cas de no haver acabat en aquest període s'haurà de sol·licitar una pròrroga.

En el moment de la retirada de la Licència es farà entrega d'una placa, on constaran les dades de la concessió de la Licència, la qual haurà de ser col·locada en un lloc visible de l'obra.

Les obres que es realitzin sense els permisos corresponents seran motiu de Sanció Urbanística, fins a 10.000.000 M, i se'ls donarà un període de dos mesos per a presentar la documentació. Després d'aquest període, si no s'hagués legalitzat l'obra, es procedirà a l'esbucament de la construcció.

Tota aquesta normativa es canviarà quan s'hagin aprovat les Normes Subsidiàries que es realitzen en aquests moments i que seran exposades al públic en totes les seves fases de realització.

Per a qualsevol dubte que es tengui respecte a aquest tema, els Serveis Tècnics del Ajuntament estaran a la seva disposició els dimecres i els dissabtes al matí.

Tercera Edat

La gent major, després de dedicar una llarga part de la seva vida a treballar, mantenir fills i lluitar per millorar la societat, tenen ben guanyat i merescut un descans d'entreteniment i vacances.

Darrerament, s'han posat de moda les Associacions de la Tercera Edat. Aquestes es dediquen a organitzar excursions, festes i altres actes que fan més agradable i entretenguda la vida dels majors. Tot això està molt bé, i aquestes persones mereixen tot el nostre suport i ajuda dels qui, abans o després, arribaran a la seva edat.

Ara bé, resulta curiós que la politització també arribi a aquests nivells.

Ens han comentat que a un nucli de població relativament petit, com és Biniali, hi ha dues associacions, d'idees no convergents

i que van cada una pel seu compte. Resulta difícil entendre que no es puguin juntar gent i esforços per obtenir més rendiment. Dues organitzacions que funcionen per competència entre elles no és el que ningú desitja.

No entrem en temes interns, però suggerim oblidar qüestions personals per millorar el funcionament d'una "ASSOCIACIÓ". No és el prestigi dels directius que compta ni les diferències personals, sinó el benestar de tota la gent de la Tercera Edat.

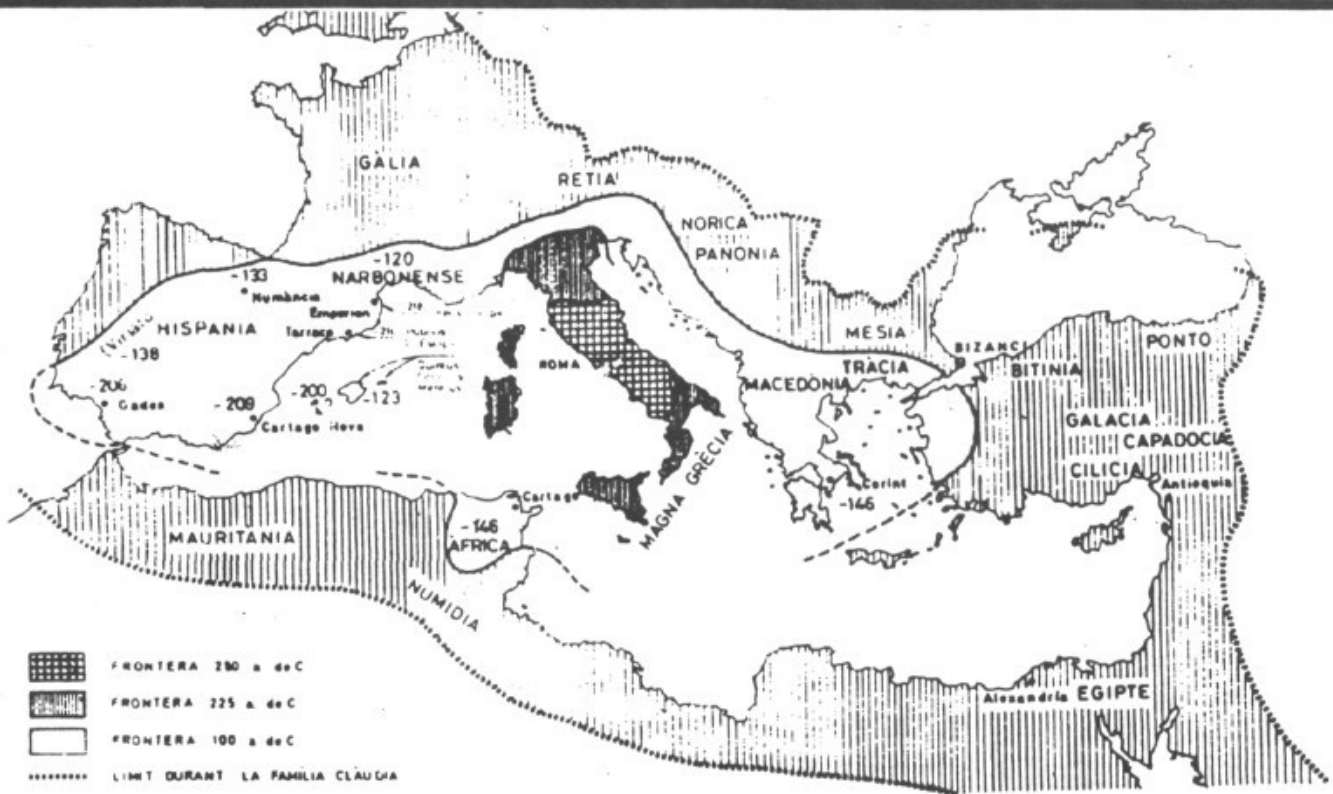
No entrem en qui té més o menys raó; la democràcia i l'opinió de la majoria han de prevaler per damunt de tot i, sobretot, evitar discussions, males cares i molts papers, per evitar altres rebudes a la Mare de Déu de Lluc que tot Biniali no se sent gens orgullós.

Segurament, qui ho hagi d'arreglar ho farà, per benefici de la gent

de la Tercera Edat, que, per damunt de tot, s'ho mereix.

TEMPS ENRERA

LA CONQUESTA ROMANA

EL RETARD EN LA CONQUESTA DE LES BALEARS: Acabada la Segona Guerra Púnica (202 a. de C.) tot el litoral ibèric mediterrani i Itàlia restava en poder de Roma; però no les terres que s'estenien entre els Pirineus i el Nord d'Itàlia. Sembla que les Balears, situades entre les due zones continentals, havien d'esser un objectiu immediat, tant des del punt de vista militar com comercial. No obstant hagueren de passar prop de 75 anys perquè fossin conquistades militarment. Alguns historiadors, davant aquesta raresa, han intentat explicar el retard amb la possibilitat que Eivissa (que anys més tard tenia la condició de ciutat federada), hagués establert un pacte amb Roma tot d'una acabada la segona Guerra Púnica. Si fou així, les naus romanes pogueren dispondre d'un port a les Pitiüses per poder recalar i assegurar la ruta entre les costes itàliques i ibèriques.

Segons les fonts escrites (Estrabó, Orosi, Florus), l'any 123 a.de C. una expedició romana dirigida per Quintus Caecilius Metellus, va conquerir militarment les illes Balears. Els cronistes diuen que els habitants de les Balears s'havien vist complicats en accions de pirates i aquest va esser el motiu pel qual el Senat de Roma envià un exèrcit com a represàlia. Els indígenes, segons les fonts, provaren d'impedir el desembarcament i, en llurs naus primitives, sortiren a l'encontre de l'esquadra romana, llançant pedres amb les fones.

S E S E S C O L L E S

QUE PENSEN FER ELS ALUMNES EN ACABAR VUITÈ?

Per començar som uns allots de vuitè curs d'EGB que, entre altres, enguany acabarem l'EGB, i per això hem decidit fer un article per Sa Sella que tractàs sobre el que pensen fer els alumnes després d'acabar vuitè.

Com és sabut, els alumnes que volen seguir estudiant després de vuitè, clar està, s'han de decidir per anar a dos llocs de manera preferent: un d'ells és l'FP (Formació Professional) o també BUP (Bachillerat Unificat i Polivalent). Encara que alguns decideixin no estudiar i per tant han d'anar a fer feina. Entre aquests darrers molts decideixen en fer de picapedrers.

Els allots que escolleixen fer FP majoritàriament es dediquen a la branca administrativa.

En canvi, els que decideixen seguir una carrera, és a dir, fer BUP, és un nombre bastant corrent, ja molts els agradaria mandar així com els han mandat: essent mestres.

En definitiva, sobre un estudi realitzat entre els alumnes de vuitè, més d'un 51% vol anar a BUP, un 44% (aproximadament) no sap que ha de fer ho ha de fer feina i un 6% a FP.

Però queda una incògnita'

Aprovaran?

PER QUÈ ELS AL.LOTS DE SENCELLES HAURAN D'ANAR A SINEU A CLASSE?

Degut a la REFORMA EDUCATIVA que està duent a terme el Govern espanyol, està previst la construcció d'un Institut a Sineu, en el qual els alumnes del col·legi de Sencelles hauran d'anar per realitzar l'Ensenyança Secundària Obligatoria.

Aquest fet implicarà una sèrie de problemes com haver de desplaçar-se cada dia, o estar absent de casa durant tot el dia, a partir dels dotze anys.

Per què això succeeix?

Un dels motius pels quals els al.lots de Sencelles hauran d'anar a classe a Sineu és, pot ser, degut a què l'Ajuntament de Sencelles no se'n va fer càrrec d'aquest tema en el seu moment.

Un altre dels motius és per la qüestió política. Podria ser que l'Administració de Palma o Madrid no volgués que Sencelles hi hagués un centre d'Ensenyança Secundària per ser un poble petit.

En el fons de la qüestió, una manca de competències en matèria educativa per part del Govern Balear ocasiona molts de problemes a la nostra comunitat.

Mª José Díaz

i

Inmaculada Arboleda

IDEES PER LES CARROSSES DE L'ANY QUE VE.

Hola amics!

Noltros trobam que s'han de modificar algunes coses per la desfilada de les carrosses de Santa Àgueda.

Per tal fi ens agradaria presentar les propostes següents:

Primera. Modificació de premis i categories del concurs. Ens sembla que no tans sols participaven les carrosses, sinó que també concursaven les comparses. Opinam que aquest any s'han donat els primers premis a les carrosses pel fet de ser-ho.

Per això proposam la idea de fer dues categories: carrosses i comparses.

Segona. El jurat. El jurat hauria d'estar constituït per diferents persones de diferents edats, no només adults, a partir dels 12 anys, procurant que aquestes persones no estiguin relacionades directament amb el que han de jutjar.

Tercera. Participació. De qui depèn que n'hi hagi?. Trobam que aquesta festa es per tot el poble i amb aquest sentit les diferents associacions i agrupacions tenen alguna cosa per dir i fer.

UN NOU CENTRE DE REHABILITACIÓ DE TOXICOMANS

Al terme municipal de Sencelles, molt més aprop de la localitat de Biniali, volen instal·lar-hi un Centre de Rehabilitació del Toxicòmans.

Vérem, concretament al Diari de Mallorca, que el batlle de Sencelles i la delegada d'alcaldia de Biniali no hi tenien cap inconvenient, llevat dels rumors "típics" de carrer.

Certament, tota la gent té dret a rebre l'ajut de la collectivitat, i més si és amb una intenció tan sana, però hi ha una sèrie d'aspectes que motiven les xerrades de carrer i, consideram, s'han de tenir en compte.

Sencelles ja té una certa experiència amb aquests tipus de Centres. Recordau el que varen posar a les camades que uneixen Sencelles

i Costitx molt aprop de Sa Torrentera. Quin truí! A totes hores veies passar gent amb so bolic que se n'anaven d'allà. Mai s'havia vist fer tant d'auto-stop com llavor. I ara ha quedat a no res.

I les xerrades de carrer, que no han sortit al diari, es basen en que:

"La qüestió és que ningú ha consultat als veïns d'aquest proper Centre. Al Centre anterior no s'hi fa res i es mor de rialles. Les autoritats no hi veuen cap problema i, tal vegada, no n'hi hagi, però, es fan responsables? No seria més oportú haver-ho demanat als veïnats, que són a qui, realment, els pot afectar?"

CARTES

La responsabilitat dels articles a SA SELLA.

De la mateixa manera amb què un poble va conreant un caràcter propi, acreditat per l'avior d'aquest i, conseqüentment, pels personatges que conformen aquesta; la revista "Sa Sella" hauria d'anar cultivant-se una personalitat pròpia que la fes present dins l'ambient del poble i dins el marc de la Prens Forana.

De moment, la gran majoria d'articulistes de la revista local, fan d'ella una publicació mancada de caràcter i quasi totalment anònima encara que la coneguem pel nom de "Sa Sella" i sapiguem de manera general qui treballa en ella. Tots els articles de la revista haurien de tenir una certa personalitat pròpia, avalada pel qui els escriu, mitjançant el simple fet del nom de l'autor, un pseudònim o unes inicials.

Altrament, crec que no tota la culpa recau sobre els autors dels articles, sinó que gran part d'ella reposa sobre la direcció i el consell de redacció, i, concretament sobre cada un dels responsables dels corresponents grups, que teòricament serien els responsables de vetlar pel contingut de la revista.

Als darrers cinc exemplars apareguts, està a la vista de tothom que hi ha una mitja del 75% d'escrits no signats. No és suficient que a la contraportada hi apareixi una llarga processó dels noms corresponent als col·laboradors, fotògrafs i equip de redacció. Seria convenient que cada text anés sotassignat de qualque manera, per tal que el lector pogués veure una responsabilització de l'article per part del qui l'escriu.

No han estat poques les vegades en què m'he aturat a pensar les raons d'aquest esdeveniment tan poc favorable per la revista del nostre poble, i després d'haver esgotat les possibles justificacions més raonables, dues són les que em semblen tenir més pes que les altres; una d'elles emparentada amb el mateix autor de l'escrit i l'altre amb els màxims responsables de la publicació local.

Pel que fa a l'articulista, pens que si no és capaç de firmar el text que escriu, fent-se així totalment responsable d'ell, més valdria estalviar esforços i no escrivís res amb intencions d'aparèixer a una revista. Avui, el més fàcil de fer és llançar la pedra i amagar la mà. Com a conseqüència d'això, "Sa Sella" no hauria d'admetre articles si no han de sortir publicats amb la firma.

D'altra banda, podria ser que aquesta mancança d'articles firmats fos deguda als màxims responsables de la revista, els quals, volent monopolitzar baix el nom de "Sa Sella" a tots els que treballen per la revista facin privar una firma a cada article. Sincerament, em sembla una política bastant ignorant per part dels qui la practiquen. Cal suposar que aquest tipus d'actuació afavoreix a totes aquelles persones que, estant dins la revista, fan el mínim esforç per tal de contribuir a la qualitat de la publicació. És clar, d'aquesta manera s'abriguen abans de ploure tots aquells que hi són però no fan res. I vull aclarir que aquest "no fer res" es refereix exactament a no fer-ne ni brot, car pens que inclús aquells que passen els escrits a màquina, aquells que els normalitzen o aquells que

componen la distribució dels articles, haurien de veure la seva feina recompensada apareguent almenys a la contraportada de la revista.

No voldria que amb aquestes elucubracions hagués filat massa prim, podria esser que al cap i a la fi no s'atenissin a la vertadera realitat, però el que no voldria haver de creure és que els articles han aparegut anònims, sense una firma, per un simple descuit.

Si la revista "Sa Sella" ha de contribuir a l'àrdua labor de fer cultura popular, donem-li una personalitat particular que la situi dins la primària de la premsa forana; fegem que els articles tinguin valor; que la revista no es direncii de la resta de premsa, justament per la manca de trets tan elementals en tota publicació amb un mínim de serietat.

Bartomeu Mut i Llabrés.

Sa Sella respon

Resposta a Antoni Puig Ramis:

Sens dubte, la seva opinió és tan respectable com qualsevol altra, tant pel tema de "l'aigua de Sencelles cap a Palma" com per qualsevol.

Ara bé, l'error de transcripció de les seves paraules per part dels nostres col·laboradors, errada que reconeixem, no dóna lloc a afirmar que la revista sigui poc sèria en qüestions personals, a no ser que el tema de l'aigua de tot un poble sigui qüestió personal seva.

Segurament, si tots col·laboràssim, com un dia vostè va dir que faria i encara l'esperam, fariem les coses més ben fetes i més serioses.

Disculpi les molèsties.

L'equip de redacció.

L'ESTATUT

ANIVERSARI DE L'ESTATUT I PACTE AUTÒNOMIC

Enguany, a nou anys de la promulgació de l'Estatut d'Autonomia de les nostres Illes, ens cal una celebració gens rutinària. El pacte autonòmic nacional sembla que haurà de marcar una important petjada en el camí de l'autogovern per a Balears encetat amb l'entrada en vigor de la Llei Orgànica que el 1983 ens atorgà i reconegué el dret a gaudir d'institucions pròpies de representació política.

Les reiterades peticions de millora de les dimensions competencials s'han concretat en l'esmentat pacte, els fruits del qual, però, encara no estan clarament perfilats. Per a nosaltres els ciutadans que constituïm els pobles de les Illes aquesta reivindicació es copsava com a reivindicació singularment sentida; ara ens han escoltat, tot i que hem de restar a l'espera de conèixer com es desenvoluparan les promeses que s'hi contenen en el pacte. No es tractava només d'ampliar el "sostre" competencial per la raó cronològica d'haver esgotat el primer quinquenni de vigència de l'Estatut, sinó també i sobretot perquè formem una Comunitat Autònoma fonamentada en la suficient identitat com per esdevenir una comunitat històrica. Malgrat que no hi ha antecedents moderns i contemporanis d'institucions d'autogovern, ni etapes no frustrades d'autonomia política, res no desdii que la personalitat històrica de les Balears participa de les condicions culturals, idiomàtiques i històriques que adjudiquen a altres comunitats el reconeixement d'autonomia històrica.

S'ha dit amb prou arguments incontestables que no era adient que a Balears no poguéssim tenir la competència en Educació, tenint en compte que no hi ha cap altra comunitat amb llengua pròpia distinta a la castellana que no la gaudesqui. El pacte autonòmic, però, finalment hi posarà remei a l'anomalia, sempre que estiguem convençuts de que és una eina de desenvolupament i no un objectiu final. I el que hem de valorar com a cosa més important encara: mitjançant els acords, el llistat de matèries pactades recull una relació llarga de noves competències que jurídicament reforçaran l'edifici de l'autogovern que tots els ciutadans anam bastint d'ençà de la restauració del sistema democràtic. Ara bé, també pens que el pacte - i ho vull remarcar - no ha de ser una fita finalista, sinó una nova passa que permeti concebre noves esperances pel nostre futur autonòmic. La clau, per tant, no és sols l'assoliment d'un pacte, sinó el seu posterior desenvolupament.

El nové aniversari de l'Estatut, per tant, ens permet motivadament afirmar que Balears és al llindar d'una etapa de major autonomia i desenvolupament del dret constitucional a l'autogovern. Potser només ens manca demostrar en el futur immediat que, a més a més, formam "entitat regional històrica", segons l'expressió literal que fa la Constitució al punt ú de l'article 143 i que aplega a les autonomies històriques. Per aconseguir això últim, tal volta ens caldria treballar per aconseguir el que ja s'anomena a la Mesa del pacte autonòmic el reconeixement a la bilateralitat. El temps i la consciència autonòmica que sapiguem demostrar seran els factors que ens atracaran a l'obtenció de la bilateralitat amb el Govern central per fer de la nostra una autonomia més forta, més gran, més pròpia.

Cristòfol Soler i Cladera
EL PRESIDENT DEL PARLAMENT
DE LES ILLES BALEARS

CARTES

A LA TERCERA EDAT DE SENCELLES

Durant 8 anys he dedicat part del meu temps lliure a les persones majors de Sencelles. Quant vaig començar, no me faltava illusió, inquietut, n'imaginació.

Desijava que se formàs un grup en que els fonaments fos una bona convivència, a on reinàs l'amor, la caritat i el respecte, allunyasim la soletat, l'incomunicació i l'aïllament, era una idea un poc utòpica però no impossible.

Durant aquests anys qualche cosa hem aconseguit, malgrat les dificultats que han sorgit.

El 15 de Setembre de 1991, per motius personals, vaig deixar l'Associació de Tercera Edat.

Avui vull dirigir-me amb aquesta carta a la nova directiva que serà la responsable de l'Associació durant els propers dos anys.

- Desitjaria que fossiu capaços

de treballar i compartir en equip, es la base per un bon funcionament.

- Que lluitassi per un benestar comú i no per un èxit individual i personal.

- També dir-vos que tenguessi en compte a les majories sense oblidar a les minories.

- Que no fossiu un grup tancat, sino obert i participassi a les activitats socio-culturals del poble.

- Que no vos deixassi influir però sí deixar-vos aconsellar.

Avui en dia que se xerra tant de la Tercera Edat, no caigam en la tentació d'aprofitar-nos d'aquest col·lectiu de persones. Son gent que han lluitat tota una vida per arribar a una vellesa tranquil·la i plàcida. Siguem generosos amb ells, sense esperar res a canvi.

Amigs majors, voltros que sabeu tant de la vida, que heu tengut tantes experiències, ensenyau-mos a noltros joves a viure amb humanitat, demostra-mos el valor de l'amistat i que reini entre voltros l'amor i l'igualtat.

ENTREVISTA:

DON FELIP ALZINA

Avui entrevistarem a un home molt conegut dins el nostre poble. Se trata de D. Felip Alzina, que amb els seus quasi 78 anys, ens va contestar així a les nostres preguntes.

Quans d'anys fa que és capellà?

El proper Setembre es compliran els cinquanta-cinc.

La seva vida sacerdotal, per quins pobles s'han repertit?

S'ha repertit de la següent manera: 5 anys a San Marçal, 7 a Moscarí, 20 a Sencelles, 3 a Moscarí la segona vegada, i 15 a Lloseta.

Sabem que va esser rector molts d'anys a Sencelles, Quans? Quina va esser la seva experiència?

A Sencelles hi vaig estar per espai de 20 anys. Quan un ha viscut molt de temps, arriba a conèixer les famílies. Un capellà és el pare espiritual de tots els feligresos, i aquests són els seus fills. De la meua estancia a Sencelles guard un gratíssim record.

Com va veure el poble la segona vegada que va venir?

Molt canviat.

En cas de no haver estat capellà, quina professió li hagués agradat fer?

Com que he seguit la vocació a la que Déu me va cridar, no m'interessen les demés professions.

Com es defineix personalment?

I políticament?

Personalment "Un humilde sacerdote de Cristo". Políticament he de dir que la política no m'interessa. L'Església no vol que el capellà se fiqui en política.

Creu que l'hàbit fa el monjo?

L'hàbit no fa el monjo, però l'hàbit és un signe de consagració al Senyor i la gent ho ha de conèixer.

Quina opinió li mareix Mn. Escrivà de Balaguer? Creu positiva la seva beatificació?

Moltes persones només coneixen les moltes mentides que s'han dit de la seva persona, però no coneixen les seves virtuts. Pels fruits es coneix l'arbre. Són setanta-cinc mil els membres de l'Opus Dei, escampats per tot el món. Quan Roma ha aprovat les seves virtuts heròiques, i el miracle requirit, podem estar tranquils.

Creu que l'Església va, o hauria d'anar, lligada amb la política?

De cap de ses maneres. Hi ha persones que creuen que tot és política quan l'Església diu les veritats, i això és una equivocació.

Quina qualitat valora i quina desprècia d'una persona?

Deim que una persona és bona, quan reuneix totes les qualitats que requerim per això; i la consideram dolenta, quan té un greu defecte.

Creu que en aquesta vida s'ha de lluitar fins a arribar a una meta?

Per a un cristià, la meta final és aconseguir la benaventurança eterna. Si no ho aconseguim, hem perdut el temps. Podem tenir altres metes en aquest món, però no podem perdre de vista la darrera. S'empenet d'haver fet qualche cosa en aquesta vida, o per al contrari té l'espina clavada d'allò que sempre li hauria agradat fer i encara no ho ha fet?

No hi ha ningú en aquest món que qualche vegada no s'hagi equivocat. Si és propi dels homes equivocar-se, és de savis rectificar. Sempre he procurat ser feel als mandats dels meus superiors.

Creu que el jovent d'avui en dia, encara es tan practicant com abans? A qué creu que és dagut?

La joventut d'avui en dia es va allujant de Déu. Això es deu a moltes causes.

L'actitut del sencers, creu que va lligada amb l'obra de la Beata Francinaina?

Sens dubte la nostra Beata influeix en la vida d'aquest poble. D'això em vaig donar conta el dia en que vaig prendre possessió de la Parròquia, el 29 de Juliol de 1951.

Per quin motiu ha vengut a retirar-se a Sencelles?

És molt senzill. Perque el sr. Bisbe, Pastor d'aquesta Diòcesis, vol que treballi en aquesta Parròquia durant els anys de vida que el Senyor me concedi. Hi ha una altra raó: els anys millors de la meua vida els he viscuts aquí; tenia 37 anys quan vaig venir i 57 quan vaig esser nombrat capellà d'una altra parròquia.

Quina opinió té de la revista "SA SELLA"? Quines coses llevaria i quines hi afegiria?

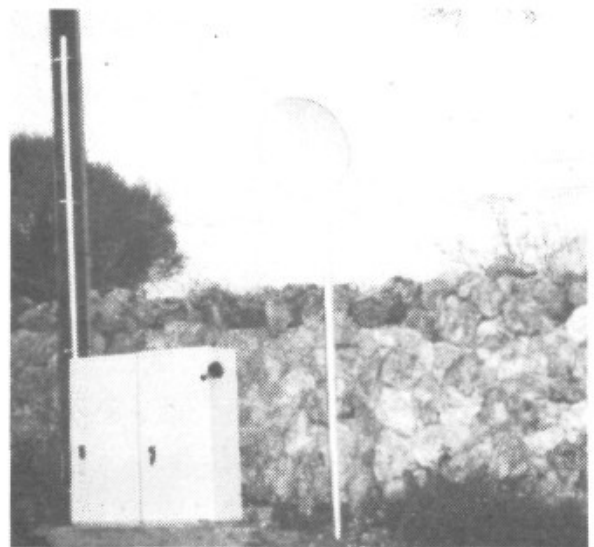
Està bé, però haurien de llevar-se aquells escrits que arriben a ser grossers.

Vandalisme a Cas Canar

Dies abans de la festa de la Beata, a Ca's Canar hi va haver uns actes de vandalisme. El mirall que hi ha al revolt de Ca's Canar i les casetes de connexions elèctriques varen quedar totalment destrossats.

No se sap qui va ser ja que no hi hagué testimonis, però la gent que resideix allà va sentir una arrancada d'un cotxe sobre les quatre de la matinada del dia dels fets.

Aquest acte no té cap sentit ja que no és la persona, sinó els resultats que du un cas com aquest. Perquè en el poble hi ha poques coses i si les destroçam no quedarà res, i si això s'ha fet per solucionar un problema concret hi ha altres maneres com per exemple el diàleg per aclarir problemes de tot tipus.

Esperam que aquest fet no es torni repetir. Respetam les idees d'aquestes persones, però si pot ser que les manifestin d'una altra manera, un poc menys violenta.

27 de Febrer

Aquesta data ja ho diu tot. Des de qualsevol racó de Mallorca tenen aquesta data amb un rotlo al calendari, i un poble: Sencelles. En segon terme, queden noms com "festa de la Beata", "aniversari de la mort de Sor Francinaina", etc. El que perdura és el nom de 27 de Febrer.

Amb aquest motiu, des de fa anys, sencellers, i mallorquins en general, ens reunim per celebrar aquest dia.

A aquesta diada pocs canvis es poden trobar. Tal vegada, enguany, s'ha volgut donar una festa un poc més polida.

Començant pel diumenge 23 de Febrer, a les 5 del capvespre, celebració de vespres a la Parròquia, podem afirmar que hi havia poca gent. La poca que hi havia eren monges, encara que enguany canviassin de predicador. Tenguérem l'honor de poder escoltar a Mn. Teodor Suau, que fa uns mesos va publicar el darrer llibre damunt Sor Francinaina: "La Germana dels ulls tranquils". A continuació, va fer una homilia.

Pel que fa al 27 de Febrer, malgrat que el temps no acompanyàs, a les 10 hores del matí hi havia la trobada a ca ses monges de grans i petits que, juntament amb algunes residències d'altres pobles de Mallorca, es disposaven a anar a fer l'ofrena floral, enguany amb el lema "Escoltar als petits".

Ja damunt el monument, es va fer una salutació als presents, unes poesies dedicades a la Beata i, a continuació, tengué lloc la celebració solemne de l'Eucaristia. L'església estava plena de devots i fou concelebrada per 14 capellans.

A la sortida, l'agrupació "Es Jonc" va deleitar als presents amb la seva música i cançons típiques mallorquines, però, a poc a poc, tant els sencellers com els foravilans se n'anaren dispersant per anar a dinar.

L'horabaixa hi va haver una novetat. Si l'any passat va ser l'agrupació "Es Jonc" que, amb la seva nova presentació, va omplir aquest capvespre festiu, enguany, d'una manera espontània, es va fer una xocolatada enmig de la Plaça, organitzada per l'Ajuntament que, amb la col·laboració d'alguns voluntaris, ho prepararen mentre anaven fent una mica de tertúlia.

A les 7 i mitja del vespre, com és costum, Missa solemne, presidida per Rvdm. Pare Josep Amengual, prior de Lluc.

Una rossenya volem fer, i és que la circulació, com cada any, va fallar. Els encarregats no es feren presents en el moment oportú. Per ventura, si l'any que ve tenim els municipals, el problema es resoldrà d'una vegada per totes.

Llevat d'aquesta errada que, per desgràcia, es va repetint cada vegada que hi ha un acontereixement un poc multitudinari, i que, més que res, és degut a la improvisació, tota la resta va anar massa bé. Per tant, volem donar l'enhorabona a totes les Germanes de la Caritat, al Rector del poble i a totes aquelles persones que, d'una manera desinteressada, han collaborat, ja sigui ornamentant els carrers com participant a les celebracions.

Molts d'anys a tots i que aquesta festa serveixi per unir i no per desunir.

Els nostres Talaiots

ES TALAIOT DE SA TALAIA

La situació d'aquest talaiot la localitzam dins el terme de Sencelles, anat per la carretera de Costitx i agafant el camí de Sa Talaia. També anomenat de s'Hermita.

A uns dos-cents o tres-cents metres de les cases, i d'alt d'un turó, s'hi troba el talaiot que avui vos presentam.

Aquesta construcció, encara que no ho sabem cert, pareix de forma massiva. Donat que no hem trobat cap possible entrada, recerca dificultada pel neixament de tres marges aferrats a les parets del mateix talaiot.

Té forma quadrada amb els caires voltats. Un perímetre de 53 metres aproximadament, i una alçada de 3'80 metres.

Damunt el talaiot hi ha un petit marge envoltant les quatre parets, d'uns 60 cm. d'alçada per 50 cm. d'amplària, fet de pedres petites amb relació a les altres pedres. No sabem si és del temps del talaiots o posterior.

Donades les seves característiques i situació ens fa pensar, com el seu nom indica, que la seva funció principal era la de talaiar. Aquesta teoria es referma per la gran visió panoràmica que s'observa de damunt el talaiot.

E S P O R T S

El pavelló d'esports del poliesportiu ja està practicament acabat, i aviat ja es podrà posar en funcionament.

Referent al futbol, us donarem a conèixer com estan classificats els equips del At. Sencelles, en aquests moments:

3ª Regional	Clas.	P.J.	P.G.	P.E.	P.P.	G.F.	G.C.	Punts
	15è	22	6	3	14	30	44	15
Infantils	Clas.	P.J.	P.G.	P.E.	P.P.	G.F.	G.C.	Punts
	8è	11	3	1	7	16	39	10
Benjamins	Clas.	P.J.	P.G.	P.E.	P.P.	G.F.	G.C.	Punts
	18è	16	0	1	15	7	108	1

Observació: Aquestes dades poden esser incorrectes, ja que tan sols té les oficials la Federació de Futbol Territorial.

Clas.= Classificació

P.J.= Partits jugats

P.G.= Partits guanyats

P.E.= Partits empatats

P.P.= Partits perduts

G.F.= Gols a favor

G.C.= Gols en contra

Com heu pogut observar, l'equip At. Sencelles de 3ª Regional, està en una de les últimes posicions, però, darrerament, està fent un bon futbol i, en recuperar la majoria de jugadors de baixa, pot arribar a col·locar-se en una còmoda posició.

L'equip dels infantils està ben situat i sembla que ha trobat una línia de joc molt regular. Esperem que segueixi així, escalant posicions.

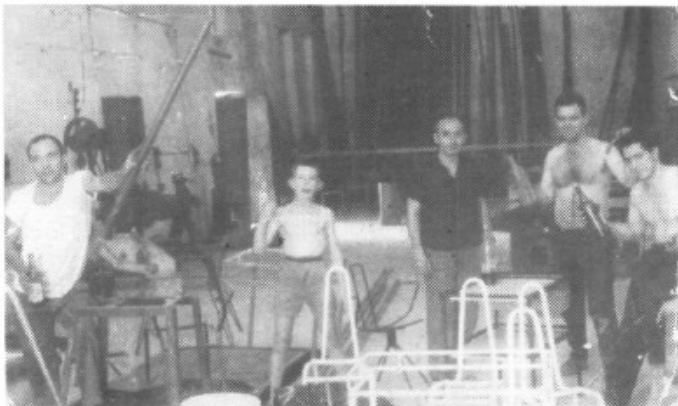
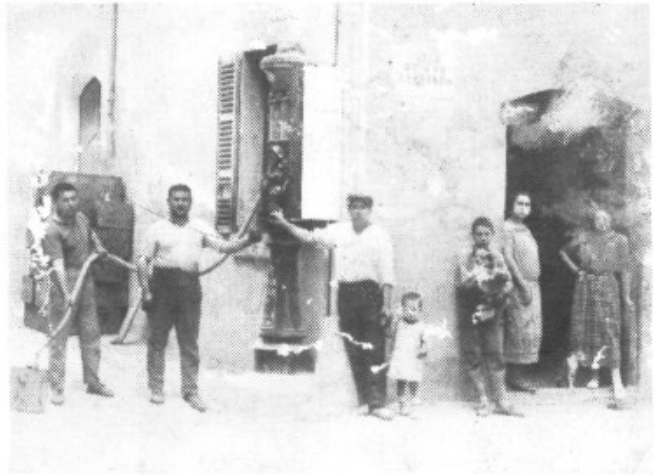
No podem dir el mateix dels benjamins, que són els couers des d'inicis del campionat, però és normal, ja que és el primer any. Quan duguin bastant més de rodatge, veurem una millorança en els jugadors, que són el futbol-base i futur del futbol senceller.

Del Club Ciclista Sencelles, sabem que estan entrenant per estar a punt per les carreres del Pla, que el proper mes s'han de dur a terme.

IMATGES D'AHIR

Aquesta curiosa imatge, si no fos per la placa del carrer "de los Jardines", no podríem saber que és el nostre poble. La imatge fotografiada és la del surtidor de benzina que hi havia al cap de cantó, on ara hi ha la Banca March. La foto està reproduïda en format de postal pel fotògraf Mascaró, de Maria de la Salut. L'estampa resulta d'allò més surrealista ja que ningú diria que això era Sencelles just fa uns quants anys.

Aquesta fotografia correspon a una ferreria de mobles metàl·lics que hi havia al local que ocupà un antic cine, al carreró de l'actual drogueria.

Els ferrers són:

En Biel de Ca'n Llarg

En Sebastià de Ca'n Selleter

En Toni de Ca'n Pou

En Julià de Ca'n Ferrera

En Tomeu de Ca'n Busca

Aquesta ferreria funcionà des del 1963 al 1965.

Aquí veim les forces vives de Sencelles en una època no molt llunyana, visitant un porta-avions nord-americà, el "Saratoga". Veient aquesta imatge podem assegurar que, si bé a Sencelles no s'esperava la visita dels "americans", ni es posaren als carrers domassos de "Bienvenido Mister Marshall". Això fou perquè varen esser més vius i "tothom" va anar a fer pleitesia a l'ingeni americà.

OPINIO : ON POSAM LA DEPURADORA??

EL TEMA QUE ENS OCUPA AQUESTA VEGADA, DEMANANT L'OPINIÓ A LA GENT
ÉS: ON CREIS QUE S'HAURIA D'INSTALLAR LA DEPURADORA?

Guillem Ferrer

Jo trob que l'haurien de posar lluny del poble i de qualque urbanització, perquè ningú es queixi de que li molesta.

Antònia Oliver

Jo no estic molt enterada sobre aquest tema, però crec que haurien de situar-la a un lloc a on no molestàs a ningú.

Magdalena Ramis

Trob que a la depuradora l'haurien de posar lluny de Sencelles perquè, en cas contrari, molestaria bastant al poble.

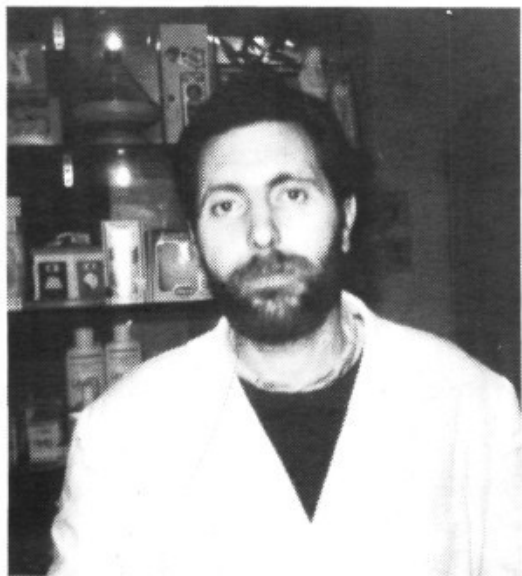
Catalina Campaner

Si ha d'esser perjudicial per Sencelles, l'haurien de posar lluny d'aquí. Però, si no ha de perjudicar a ningú, per jo, la poden posar a Sencelles.

Catalina Ramis Oliver

Darrerament, s'ha parlat de situar-la entre Sencelles, Biniali i Santa Eugènia. Si així fos, crec que l'haurien de posar entre els tres pobles.

Llorenç Ferragut

Crec que l'haurien de posar al lloc a on convé més. No només hem de mirar el nostre benefici, sino que hem de mirar tots els inconvenients que hi pugui haver, i trobar el lloc adequat.

Antònia Ramis

Trob que l'haurien de posar per dins una garriga. Així no molestarà a ningú.

CAJA DE BALEARES "SA NOSTRA"

LA CAIXA D'ESTALVIS DE LES BALEARS, LES
RECORDA QUE TÉ UNA OFICINA OBERTA PER A QUAL-
SEVOL TIPUS DE SERVEI QUE HAGUEU DE MENESTER
A:

CARRER ANTONI MAURA , 7

SENCELLES

TFON: 591566

**PARA
COMPRAR
SU NUEVA
CASA**

9'20%

INTERES TAE

MAS 15%
DESGRAVACION*

SUS AHORROS MERECEEN NUESTRO INTERES

BANCA MARCH

Consulte en cualquiera de nuestras oficinas o en el teléfono **900 30 02 02**